

Nr 104

Av herr **Spångberg m. fl.**, om ändring av bestämmelserna i lagen om allmän sjukförsäkring om bidrag för resor till och från läkare och sjukvårdsinrättningar.

Enligt lagen om allmän sjukförsäkring utgår bidrag för resor till och från läkare och sjukvårdsinrättningar om kostnaderna överstiger vissa fastställda grundbelopp. Efter lagens ikraftträdande har dock vissa försäkringar genomförts, som blir betungande för sjuka inom orter med dåliga trafikförbindelser.

I tillämpningsbestämmelserna föreskrives att ersättning skall beräknas efter det billigaste färd sätt som med hänsyn till den sjukets tillstånd kunnat användas. Skulle ett billigare stå till buds men ett begagnande därav medföra, att den sjuke måste uppskjuta resan eller få den avsevärt förlängd och risk förelegat att hans hälsotillstånd försämrats kan ersättning utgivas för dyrare färdmedel. Där emot utgår icke ersättning för dyrare resekostnader om den sjuke enbart på grund av dåliga trafikförbindelser ej kan använda ett billigare färdmedel för sjukbesöket. Vi kan med ett par exempel belysa nuvarande tillämpningsförfarande.

En lärarinna hade utskrivits från lasarett och vid återresan till hemorten åkt tåg och buss en viss del av vägsträckan. Den återstående delen 31 km användes taxibil. Om hon hade anlitat buss även den sista sträckan hade hon måst övernatta under restiden. Någon buss gick ej förrän kl. 14.30 följande dag. Eftersom hon den dagen skulle börja sin tjänstgöring kl. 8.30 hade hon om hon övernattat blivit nödsakad att även utebli från arbetet en hel dag längre. Det borde vara tämligen självklart att reseersättning utginge efter de verkliga kostnaderna för den sträcka hon nödgades använda taxibil med hänsyn till trafikförbindelserna. Riksförsäkringsanstalten beslöt emellertid, att ersättning för bilkostnaderna endast skulle utgå med belopp som motsvarade beräknad kostnad för resa med buss.

Ett annat fall gäller en lungsjuk, som måste företaga regelbundna kontrollbesök vid sanatorium. Bussförbindelserna på orten var emellertid så dåliga, att om han vid resorna till och från sanatoriet använt buss hela vägen, hade han fått utsträcka restiden tre dagar med två övernattningar. Genom att han begagnade taxibil viss del av sträckan hade hela resan och undersökningen tagit en dag. Även i detta fall erhöll han bidrag som endast motsvarade kostnader för bussbiljetter.

Dylig tolkning av villkoret "vanligen förekommande färd sätt" är helt orimlig. Vanligen förekommande färd sätt är inte att övernatta både en och två nätter, om tåg- och bussförbindelser på olika färdsträckor mellan hemmet och läka-

ren/sjukhuset inte passar in för resan. I sådant fall måste den sjuke ofta anlita taxibil viss vägsträcka t. ex. från järnvägsstationen till hemmet om ingen tidigare tåg- och bussförbindelse kunnat anlitas samma dag. En ändring av dessa bestämmelser snarast möjligt är verkligen befogad.

En sjukkasse i Värmland skriver:

Vi måste förstå medlemmarnas missnöje. De sänder många gånger in kvitton å betydande resekostnader, men får ofta tillbaka mycket blygsamma ersättningar härpå. Detta alltså sedan kassan räknat om de olika resekostnaderna till det "hyfsade belopp" som Rfa föreskriver att ersättningen kan beräknas på. I detta sammanhang bör framhållas, att det sällan rör sig om några verkligt orimliga taxiresor eller dylikt. I det fallet är landsbygdens folk av gammal vana som regel sparsamma, varför de förklarligt nog anser, att de bör få ersättning för sina verkliga kostnader. Nej det är tyvärr så att omräkningarna i enlighet med riksförsäkringsanstaltens föreskrifter ofta är svåra att försvara från kassans sida. Det är därför synnerligen önskvärdt att en del ändringar kommer till stånd, enär irritationen och missnöjet med resebestämmelsernas utformning är mycket stor.

Det är ur alla synpunkter riktigt att en rättelse i ovan påtalade missförhållanden sker så snart som möjligt.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos regeringen anhåller om sådan ändring av bestämmelserna om bidrag för resor till och från läkare och sjukvårdsinrättningar, att som billigaste färd sätt räknas det som med hänsyn till trafikförhållandena kan anses rimligt och vanligen förekommande.

Stockholm den 23 januari 1957

Aug. Spångberg

Helge Lindström

Arvid Andersson

Tekla Torbrink

Lars Jonsson